

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 8Csp/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8522201330
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2023:8522201330.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudcom Mgr. Vladimírom Gurkom v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D. E., pr. zast.: JUDr. Stanislav Lampart, advokát, Nám. sv. Mikuláša 29, Stará Ľubovňa proti žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, pr. zast.: Mgr. Dalibor Tverďák, advokát, Krmanova 1, 040 01 Košice v konaní o zaplatenie 5 246,52 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 5 246,52 eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 27.12.2010 došlo v obci Veľký Lipník k dopravnej nehode. V čase dopravnej nehody bol riadne poistený u žalovanej poisťovne a poisťná zmluva platila. Nakoľko poisťovňa neplnila, poškodení si uplatnili svoj nárok cestou súdu. Podľa právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu v Starej Ľubovni sp. zn. 2C/284/2014 zo dňa 4. júna 2015 bol žalobca zaviazaný zaplatiť F. G. sumu 10.000 eur a H. G. sumu 8.000 eur, pričom žalovaná poisťovňa bola v tomto spore vedľajším účastníkom. Nakoľko žalovaná poisťovňa neplnila z poisťnej zmluvy a nespĺnila si svoju zákonnú a zmluvnú povinnosť a nemal finančné prostriedky na zaplatenie, podali oprávnení návrh na výkon exekúcie. Exekúcia bola vedená Exekútorským úradom JUDr. Mária Hlaváčová - súdna exekútorka z Kežmarku, a to pod sp. zn. EX 98/2016. Podľa konečného vyúčtovania exekútorského úradu bola odo neho vymožená istina 18 000 eur, ako aj trovy exekúcie vo výške 5 246,52 eur, ktoré sú presne uvedené a špecifikované v konečnom vyúčtovaní exekučného konania. Keďže žalovaná poisťovňa dobrovoľne neplnila, hoci plniť mala, bol nútený svoj nárok uplatňovať cestou súdu. Konanie bolo právoplatne skončené rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni sp. zn. 6C/68/2017 zo dňa 6. júla 2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/21/2020 zo dňa 20. mája 2021, podľa ktorých bola žalovaná poisťovňa zaviazaná na zaplatenie sumy 18 000 eur, teda sumu, ktorú mala zaplatiť hneď po poisťnej udalosti, resp. po skončení konania na Okresnom súde v Starej Ľubovni sp. zn. 2C/284/2014. Keďže žalovaná poisťovňa neplnila za situácie, keď bola povinná plniť, mu vznikla exekúciou celková ujma - škoda vo výške 23 246,52 eur, z ktorej sumu 18 000 eur zaplatila žalovaná poisťovňa až po právoplatnom skončení súdnej veci sp. zn. 6C/68/2017. Ku tejto škode by nedošlo, pokiaľ by poisťovňa riadne plnila svoje zmluvné povinnosti. Vyslovil názor, že uplatnená suma 5.246,52 eur je škodou a sú preukázané všetky atribúty náhrady škody, teda porušenie právnej povinnosti, škoda, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Žiadal preto žalobe vyhovieť.

3. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil k žalobe konečné vyúčtovanie exekučného konania zo dňa 2.10.2020 a 3 výzvy adresované žalovanému zo dňa 27.10.2021, zo dňa 25.1.2022 a 20.4.2022. Zároveň navrhol pripojiť spis Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6C/68/2017.

4. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo vyjadrení k žalobe namietla uplatnený nárok v celom rozsahu, a to tak čo do jeho základu, ako aj jeho výšky. Vyslovila pochybnosti o nemajetnosti žalobcu a o úhrade pohľadávky v exekučnom konaní, preto navrhla ako dôkaz pripojiť exekútorský spis EX 98/2016 a vyjadrenie exekútorky JUDr. Márie Hlaváčovej o tom kedy, aké platby boli vymožené a na čo boli započítané. Ďalej poukázala na ustálený právny názor najvyšších autorít v čase vzniku a riešenia nároku poškodených, podľa ktorého do pojmu náhrady škody a nákladov pri usmrtení v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 381/2001 Z.z. nemožno subsumovať náhradu nemajetkovej ujmy pozostalých po obeti dopravnej nehody (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/301/2012 zo dňa 31.1.2016 alebo uznesenie NS SR sp. zn. 8Cdo/219/2016). Nedôvodnosť uplatneného nároku odôvodnila aj tým, že žalobca bol ten, ktorému bola súdom uložená povinnosť nahradiť škodu, teda bol to žalobca, ktorý neplnil povinnosť uloženú mu exekučným titulom a za vzniknuté trovy exekúcie preto zodpovedá žalobca. Namietla tiež nedostatok priamej príčinnej súvislosti medzi škodou udalosťou a tvrdenou škodou, ktorá musí byť bezprostredná a priama (poukázala pritom na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR), ktorá v danej veci absentuje, teda absentuje príčinná súvislosť medzi dopravnou nehodou a trovami exekúcie. Poukázala tiež na to, že v zmysle § 4 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. trovy exekúcie nemožno subsumovať pod žiadnu zo skutkových podstát, na ktoré sa vzťahuje povinné zmluvné poistenie. Tvrdenie o celkovej škode vo výške 23.246,52 eur namietala a toto tvrdenie považovala za neúplné a nepravdivé, pretože oznámením o poistnom plnení zo dňa 21.7.2021 žalovaná oznámila žalobcovi, že ukončila šetrenie poistnej udalosti č. 8002494469 a v zmysle rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6C/68/2017 zo dňa 6.7.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/21/2020 zo dňa 20.05.2021 poskytla plnenie v sume 21 861 eur, teda istinu 18 000 eur a úroky z omeškania vo výške 3 861 eur. Úroky z omeškania v zmysle odbornej literatúry, z ktorej žalovaná citovala, poskytuje veriteľovi kompenzáciu, teda paušalizovanú náhradu škody. Túto kompenzáciu za omeškание mal žalobca zohľadniť a započítať, inak dochádza na strane žalobcu k bezdôvodnému obohateniu. Na záver, pre prípad, že súd posúdi uplatnený nárok žalobcu na náhradu škody čo i len čiastočne za dôvodný, vznesla námietku premlčania vo vzťahu ku všetkým úhradám vykonaným žalobcom do 29.9.2020, resp. inkasovaných exekútorkou JUDr. Mária Hlaváčová do 29.9.2020. Navrhla žalobu zamietnuť.

5. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaná predložila oznámenie o poistnom plnení zo dňa 21.7.2021 s prílohou, potvrdenie o úhrade z 21.7.2021, oznámenie o poistnom plnení zo dňa 11.8.2022 s prílohou, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/301/2012 zo dňa 31.1.2016 a uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/219/2016 zo dňa 15.5.2017.

6. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v replike uviedol, že tvrdenie žalovanej o nepreukázaní jeho nemajetnosti je účelové a ničím nepodložené spochybňovanie. Návrh na vykonanie dokazovania priložením exekučného spisu JUDr. Márie Hlaváčovej sp. zn. EX 98/2016, ako aj podanie správy jej úradom považoval za nadbytočný, ale nemal voči nemu námietky. Na zaplatenie tak vysokej čiastky nemal. Po celý čas exekúcie platil splátky tak, že si požičal peniaze od rodiny a kamarátov, aby za každú cenu predišiel exekúcii - zriadeniu exekučného záložného práva a následnej exekúcie na pozemky a rozostavanú stavbu v bezpodielovom spoluvlastníctve. Poukázal aj na skutočnosť, že v konaní proti poisťovni o zaplatenie 18 000 eur požiadal o oslobodenie od súdneho poplatku, pričom Okresný súd v Starej Ľubovni uznesením sp. zn. 6C/68/2017 zo dňa 14.9.2017 ho oslobodil od platenia súdneho poplatku nad sumu 80 eur. Už len z toho je preukázaná jeho majetková situácia a je v celom rozsahu vyvrátené spochybňovanie žalovanej. Poukázal ďalej na prekonanie judikatúry Najvyššieho súdu SR uvádzanej žalovanou novšou judikatúrou, pričom citoval bod 22 z rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/21/2020 zo dňa 20. mája 2021. K argumentácii žalovanej, že žalobca je ten, ktorý si nesplnil povinnosť uloženú exekučným titulom, t.j. za vzniknuté trovy exekúcie zodpovedá žalobca v celom rozsahu uviedol, že pokiaľ by si žalovaná poisťovňa riadne splnila svoje zákonné a zmluvné povinnosti, ku žiadnej exekúcii by nemuselo dôjsť a ani by nedošlo. Mal za tiež to, že je daná príčinná súvislosť medzi porušením povinností žalovanou a škodou - trovami exekúcie. Príčinou škody bolo iba to, že poisťovňa neplnila, hoci plniť mala, čo je preukázané právoplatnými rozhodnutiami súdov. K argumentácii žalovanej, že trovy exekúcie, ktoré tvoria právny základ uplatneného nároku, nemožno v žiadnom prípade subsumovať pod žiadnu zo skutkových podstát, na ktoré sa vzťahuje povinné zmluvné

poistenie uviedol, že právnym základom žaloby je nárok na náhradu škody v zmysle ustanovenie § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. K argumentácii o vyplatnom úroku z omeškania uviedol, že úrok z omeškania je podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky a je zákonným nárokom bez ohľadu na konanie dlžníka, pričom výška úroku je určená právnym predpisom. Je to zákonný nárok, preto nijako nemôže ísť o bezdôvodné obohatenie žalobcu. Uplatnený nárok nepovažoval za premlčaný. Momentom, kedy sa dozvie poškodený o škode, je preukázaná vedomosť (nestačí len možnosť takej vedomosti) poškodeného o vzniknutej škode a rozsahu do tej miery, aby si mohol svoj nárok uplatniť a vyčísliť v žalobnom návrhu na súde. Exekučné konanie trvalo od roku 2016 až do roka 2020, pričom k plneniam dochádzalo v rôznom rozsahu a čase počas celej exekúcie. Je nemysliteľné, aby exekútor dával oznámenie o každom plnení, ktoré by bolo škodou a od kedy by mala začať plynúť premlčacia lehota. Tieto plnenia neboli rovnaké a až ukončením exekúcie bola určená jej skutočná výška. O skutočnej výške sa dozvedel až pri skončení exekúcie z konečného vyúčtovania exekučného konania zo dňa 02.10.2020 vystaveného exekútorským úradom. Mal preto za to, že žaloba bola podaná včas v zákonom učenej lehote. Okrem uvedeného vyslovil názor, že vznesenie námietky premlčania ako právny úkon žalovanej je vzhľadom na okolnosti celého prípadu v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda je v rozpore s dobrými mravmi a je neplatný.

7. Na preukázanie svojich tvrdení pripojil k svojmu vyjadreniu ako dôkazy záznam Exekútorského úradu JUDr. Hlaváčovej z 14.2.2017, upovedomenie o zriadení exekučného záložného práva zo dňa 14.9.2017, uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6C/68/2017 zo dňa 14.9.2017 a konečné vyúčtovanie zo dňa 2.10.2020.

8. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu v duplike zotrvala na svojom vyjadrení k žalobe. Trvala na vykonaní dôkazu vyžiadanim exekučného spisu a vyjadrením exekútora. Zotrvala na stanovisku, že je nevyhnutné preukázať bezprostrednú a priamu príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, pričom citovala z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo/3/2014 zo dňa 16.12.2015 a 2Cdo/73/2006 zo dňa 30.1.2007. Porušenie povinnosti žalobcu plniť exekučným titulom priznanú pohľadávku riadne a včas nemôže ísť na vrub žalovanej. Tvrdenia o nezohľadnení uhradených úrokov z omeškania žalobca nijako nevyvrátil, čo potvrdzuje relevantnosť tejto obrany, že úhrada úrokov z omeškania mala byť započítaná do žalobcom uplatňovaného nároku. Ďalej žalovaná odmietla tvrdenie žalobcu, že vznesenie námietky premlčania je vzhľadom na okolnosti celého prípadu v rozpore s dobrými mravmi, čo by malo mať za následok jej neplatnosť. Dôvodne vznesenú námietku premlčania voči uplatňovanej pohľadávke nemožno považovať za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 148/2004 zo dňa 01.05.2005). Výkon subjektívnych práv, ktoré žalovanej patria, vylučuje protiprávnosť a je právom žalovanej v súdnom konaní využívať právo procesnej obrany a rozporovať nárok žalobcu, prípadne vznášať námietku premlčania. Žalovaná sa voči žalobcovi nedopustila žiadneho šikanózneho konania a ani mu žiadnym spôsobom nebránila v uplatnení jeho práva. Na záver ešte namietla tvrdenie žalobcu, že o skutočnej výške škody sa dozvedel až pri skončení exekúcie z konečného vyúčtovania. Exekučné konanie trvalo od roku 2016. Žalobca mal vedomosť o každej samostatne uhradenej splátke, a vo vzťahu ku každej samostatne uhradenej splátke je naviazané aj samostatné plynutie premlčacej lehoty. Navrhol preto žalobu zamietnuť.

9. Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktoré predvolal strany sporu a ich právnych zástupcov. Zároveň dožiadal súdnu exekútku JUDr. Máriu Hlaváčovú na predloženie exekučného spisu EX 98/2016 a na vyjadrenie sa k výškam a času úhrad a ich zápočtom.

10. Po doručení vyjadrenia súdnej exekútky a exekučného spisu sa k veci vyjadřila ešte žalovaná, ktorá zotrvala na doterajších vyjadreniach a bližšie sa ešte vyjadřila k námietke premlčania najmä s poukazom na vyjadrenie exekútky a predložený exekučný spis, ktorú námietku vzhľadom na potvrdenia exekútky vydávané v priebehu exekučného konania o priebežne vymoženej sume považovala za dôvodnú v celom rozsahu.

11. K svojmu vyjadreniu pripojila niektoré listiny z vyžiadaného exekučného spisu.

12. Strany sporu sa pojednávania nezúčastnili, ich neúčast ospravedlnili ich právni zástupcovia s tým, že obe strany sporu súhlasia s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti. Súd preto prejednal vec aj v neprítomnosti strán sporu. Právni zástupcovia strán sporu na pojednávani trvali na svojich

stanoviskách a postojoch uvedených už v ich písomných vyjadreniach. Právny zástupca žalobcu okrem toho ešte uviedol, že bola zachovaná tak objektívna, ako aj subjektívna lehota premlčania, keďže žalobca sa o tom, kto zodpovedá za škodu, dozvedel až právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu v Staréj Ľubovni, sp. zn. 6C/68/2017 zo dňa 6.7.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/21/2020 zo dňa 20.5.2021, ktorými bola žalovaná zaviazaná na zaplatenie sumy 18 000 eur s príslušenstvom.

13. Súd sa oboznámil so skutkovými tvrdeniami strán sporu a ich zástupcov a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi doloženými stranami sporu, ako sú uvedené vyššie (v bodoch 3, 5 a 7 tohto odôvodnenia) a vyžiadanými alebo pripojenými spismi tunajšieho súdu sp. zn. 6C/68/2017 a exekučného spisu súdneho exekútora JUDr. Márie Hlaváčovej EX 98/2016 zistil tento skutkový stav:

14. Dňa 27.12.2010 v obci Veľký Lipník došlo k dopravnej nehode zavinenej žalobcom, pri ktorej zomrel maloletý syn manželov G.. V čase dopravnej nehody bol žalobca riadne poistený u žalovaného. Na základe rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 2C/284/2014 zo dňa 4.6.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/385/2015 zo dňa 28.6.2016 bol žalobca zaviazaný na zaplatenie sumy 10 000 eur F. G. a sumy 8 000 eur Anne Grudeckej ako nemajetkovú ujmu. V tomto konaní vystupoval ako vedľajší účastník Komunálna poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group. Suma v celkovej výške 18 000 eur spolu s trovami konania sp. zn. 2C/284/2014, ako aj s trovami exekúcie boli vymožené v exekučnom konaní vedenom Exekútorským úradom JUDr. Márii Hlaváčovej, súdnej exekútorky so sídlom v Kežmarku pod sp. zn. EX 98/2016 na základe návrhu manželov G.. Z vyjadrenia súdnej exekútorky a pripojeného exekučného spisu vyplýva, že žalobca v pozícii povinného v exekučnom konaní komunikoval s exekútkou v záujme dosiahnutia splátok, aby predišiel predaju svojho majetku, s čím oprávnení súhlasili. Žalobca splácal vymáhanú pohľadávku podľa svojich schopností, pričom dňa 20.2.2017 bola vymožená suma 3 433,11 eur a následné splátky od marca 2017 do apríla 2020 uhrádzal takmer každý mesiac vo výške 500 eur (príp. v 2 prípadoch aj vyšších, 1 000 eur alebo 1 200 eur) a následne uhradil v dňoch 24.7.2020 a 10.8.2020 sumy po 500 eur a dňa 30.9.2020 doplatil zvyšok dlžnej sumy vo výške 2 313,41 eur. V uvedenom exekučnom konaní bolo dňa 2.10.2020 vystavené konečné vyúčtovanie, podľa ktorého úhrady žalovaného (teda povinného v exekučnom konaní) v období od 20.2.2017 do 30.9.2020 sa zúčtovali v zmysle § 60 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. nasledovne: trovy exekúcie vo výške 4 805,10 eur s DPH, istina vo výške 18 000 eur, trovy právneho zastúpenia oprávnených v exekučnom konaní vo výške 424,92 eur a súdny poplatok za vydanie poverenia vo výške 16,50 eur. V priebehu exekučného konania vydávala exekútkarka priebežne potvrdenia o výške úhrad, a to: dňa 26.11.2018, ku ktorému bola vymožená suma 13 433,11 eur, dňa 10.12.2018, ku ktorému bola vymožená suma 13 933,11 eur, dňa 22.8.2019, ku ktorému bola vymožená suma 16 933,11 eur a dňa 6.5.2020, ku ktorému bola vymožená suma 19 933,11 eur, pričom vo všetkých exekútkarka uviedla, že tieto úhrady boli rozdelené v zmysle § 60 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. Všetky tieto potvrdenia boli adresované žalovanému.

15. Z rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6C/68/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/21/2020 zo dňa 20.5.2021 mal súd preukázané, že žalovaná bola zaviazaná na zaplatenie sumy 18 000 eur s úrokmi z omeškania žalobcovi, ktorý sa uvedeného nároku domáhal z dôvodu, že podľa jeho názoru mala žalovaná za neho plniť nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Zo spisu sp. zn. 6C/68/2017 mal súd preukázané, že už v prvom rozsudku vydanom vo veci súdom prvej inštancie dňa 7.12.2018 súd konštatoval, že sa nestotožňuje so záverom žalovanej vo vzťahu k rozsahu krytia náhrady nemajetkovej ujmy pozostalým po dopravnej nehode s poukazom na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu resp. Ústavného súdu SR aktuálnu v čase rozhodnutia, teda že je tu povinnosť poisťovne hrať nemajetkovú ujmu z povinného zmluvného poistenia. Uvedený prvý rozsudok vo veci bol zrušený rozhodnutím Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.8.2019, ale pokiaľ ide o záver súdu prvej inštancie o náhrade nemajetkovej ujmy z povinného zmluvného poistenia, tak s týmto sa odvolací súd stotožnil vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu prax v tom čase. Z rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6C/68/2017 zo dňa 6.7.2020 pritom vyplýva (konkrétne z bodu 45), že „pokiaľ ide o plnenie žalobcu v exekučnom konaní v celkovej výške 6.715,54 eur (trovy právneho zastúpenia v exekučnom konaní vo výške 424,92 eur, súdny poplatok z exekúcie zaplatený právnenému zástupcovi poškodených vo výške 16,50 eur, ako i trovy exekúcie vo výške 4.685,62 eur; tieto trovy boli aktuálne ku dňu rozhodnutia súdu – pozn. súdu) súd posúdil tento nárok ako náhradu škody. Škoda - náklady exekučného konania by nevznikla, ak by žalovaný plnil záväzok vzniknutý na základe uzatvorenej zmluvy o PZP medzi ním a žalobcom v spojení s rozsudkom Okresného súdu

Stará Ľubovňa sp. zn. 2C/284/2014 zo dňa 4.6.2015 v spojení s rozsudkom KS v Prešove sp. zn. 6Co/185/2015, 6Co/386/2015, 6Co/387/2015 zo dňa 28.6.2016. Súd je toho názoru, že sú tu splnené všetky zákonné predpoklady vzniku tejto zodpovednosti: a) proti právny úkon - neplnenie zákonnej povinnosti z PZP žalovaným; b) škoda - finančné náklady v exekučnom konaní; c) príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou - ak by žalovaný plnil z PZP, nebol by podaný návrh na výkon exekúcie poškodenými; d) zavinenie - žalovaný bol vedľajším účastníkom na strane žalovaného (v tomto konaní žalobcu) v konaní o nemajetkovej ujme, bol vyzvaný žalobcom na plnenie, no neplnil.“ Pri ustálení výšky týchto trov v exekučnom konaní vychádzal súd prvej inštancie z vyjadrenia súdnej exekútorky JUDr. Hlaváčovej zo dňa 22.5.2020, ktoré bolo doručené súdu elektronicky dňa 27.5.2020 a následne doplnené originálom dňa 29.5.2020. Podľa tohto vyjadrenia exekútorky bola ku dňu 22.5.2020 vymožená celkovo suma 19 993,11 eur, z ktorej oprávneným bola zaslaná suma 7 403,04 eur a 7 403,03 eur, právnenému zástupcovi oprávnených boli zaslané trovy právneho zastúpenia oprávnených v exekučnom konaní vo výške 424,92 eur a súdny poplatok vo výške 16,50 eur a na trovy exekúcie bola započítaná suma 4 685,62 eur s DPH. Právny zástupca žalobcu v konaní sp. zn. 6C/68/2017 (ten istý, ako v súčasne prejednávacom prípade) vo vyjadrení doručenom súdu dňa 2.6.2020 poukázal aj na vymoženie sumy 19 993,11 eur v exekučnom konaní ku dňu vyhotovenia tohto vyjadrenia. V konaní sp. zn. 6C/68/2017 bolo žalobcovi po podaní žaloby priznané oslobodenie od súdnych poplatkov v sume prevyšujúcej 80 eur. Dňa 21.7.2021 žalovaná zaslala žalobcovi na základe uvedených rozhodnutí súdov sumu 21 861 eur, ktorá okrem istiny vo výške 18 000 eur zahŕňala aj úroky z omeškania vo výške 3 861 eur.

16. Skutkové okolnosti ohľadne dopravnej nehody, vedenia jednotlivých súdnych konaní a exekučného konania a ich výsledkov neboli medzi stranami sporné. Spornými medzi stranami bolo, či je daná príčinná súvislosť medzi škodou a porušením povinnosti žalovanej, aké boli majetkové pomery žalobcu v čase, keď mal plniť svoju povinnosť uloženú mu rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa a kedy nadobudol žalobca vedomosť o výške trov exekúcie.

17. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

18. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušíly zisk).

19. Podľa § 106 ods. 1 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

20. Podľa § 106 ods. 2 OZ, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

21. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

22. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania sa súd v prvom rade zaoberal dôvodnosťou tejto námietky vzhľadom na skutočnosť, že v prípade dôvodnosti tejto námietky je tu dôvod na zamietnutie žaloby bez ohľadu na vecnú dôvodnosť uplatneného nároku. Zároveň v tejto súvislosti sa zaoberal aj námietkou žalobcu, že táto námietka je v rozpore s dobrými mravmi.

24. V danom prípade sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 18 000 eur už v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 6C/87/2017, teda po tom, čo bol on zaviazaný na úhradu súm 10 000 eur a 8 000 eur rodičom zosnulého mal. dieťaťa z titulu nemajetkovej ujmy a po tom, čo na neho bola začatá vyššie uvedená exekúcia. Už v žalobe argumentoval tým, že žalovaná je povinná hrať nároky na nemajetkovú ujmu z povinného zmluvného poistenia. V konaní sp. zn. 6C/87/2017 pred vyhlásením v poradí druhého rozsudku súdu prvej inštancie bolo súdu doručené vyjadrenie súdnej exekútorky zo dňa 22.5.2020, v ktorom popísala rozpočítanie dovtedy vymoženej sumy v celkovej výške 19 993,11 eur, a to aj na trovy exekúcie a trovy oprávnených v exekučnom konaní, ktoré v súčte činili

5 127,04 eur (424,92 eur + 16,50 eur + 4 685,62 eur). Právny zástupca žalobcu v konaní 6C/87/2017 (ten istý čo v tomto konaní) pritom následne vo vyjadrení zo dňa 1.6.2020 uvádza, že ku dňu 22.5.2020 bola v exekúcii vymožená suma 19 993,11 eur. Najneskôr ku dňu toho vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu teda žalobca mal vedomosť o tom, aká je aktuálna výška vymožených trov exekúcie a trov oprávnených v exekučnom konaní (trovy právneho zastúpenia a súdny poplatok), pričom z jeho vyjadrenia (ako aj zo samotnej žaloby v konaní 6C/87/2017) je zrejmé, že bol presvedčený (teda mal vedomosť) o tom, že náhradu nemajetkovej ujmy má za neho plniť žalovaná (ktorý názor bol vyslovený už v prvom rozsudku súdu prvej inštancie z decembra 2018 a tento názor bol potvrdený prvým rozhodnutím odvolacieho súdu z augusta 2019, čo len utvrdilo žalobcu v tomto presvedčení). Následne aj v poradí druhom rozsudku súdu prvej inštancie vo veci 6C/87/2017 bolo v bode 45 konštatované, že dovtedajšie trovy exekúcie súd považuje za škodu, za ktorú zodpovedá žalovaná. Právnomu zástupcovi žalobcu bol tento rozsudok doručený dňa 6.7.2020. Za tohto stavu najneskôr dňa 1.6.2022 žalobca mal vedomosť o dovtedajších vymožených trovách exekúcie a trovách oprávneného v exekučnom konaní a najneskôr po doručení v poradí druhého rozsudku súdu prvej inštancie (aj keď nebol právoplatný) mal vedomosť aj o tom, že ide o škodu, ktorá mu vznikla neplnením žalovanej, teda že za ňu zodpovedá žalovaná. V tomto smere súd len poznamenáva, že aj keď súdna exekútorka vydávala priebežne potvrdenia o výške vymoženej sumy, z týchto nevyplývala presne výška trov exekúcie resp. trov oprávnených v exekučnom konaní a túto sumu bolo možné len odhadnúť, keďže § 60 ods. 2 Exekučného poriadku uvádza len maximálnu hranicu, ktorú môže exekútor započítať na svoje trovy z vymožených súm, ale či si skutočne započítal maximálnu možnú sumu na svoje trovy z každej splátky alebo nie, sa z týchto potvrdení nedá zistiť. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty sa vyžaduje reálna vedomosť poškodeného o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Vzhľadom na okolnosti tohto prípadu, keď v čase doručenia v poradí 2. rozsudku súdu prvej inštancie súdy už 3 krát (vrátane prvého rozhodnutia odvolacieho súdu) zopakovali, že náhradu nemajetkovej ujmy má uhrádzať žalovaná z povinného zmluvného poistenia, pričom pred vydaním v poradí 2. rozsudku súdu prvej inštancie bola už presne známa aj dovtedajšia výška vymožených trov exekúcie a trov oprávneného v exekučnom konaní súd dospel k záveru, že najneskôr dňa 1.6.2022 žalobca mal vedomosť o dovtedajšej výške škody (v tom čase vo výške 5 127,04 eur) a najneskôr v čase doručenia tohto rozsudku mal žalobca vedomosť aj o tom, kto za ňu zodpovedá. Ak žaloba bola v tomto konaní doručená súdu dňa 29.9.2022, minimálne v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy vo výške 5 127,04 eur uplynula 2-ročná subjektívna premlčacia doba, teda minimálne v tomto rozsahu je nárok žalobcu premlčaný.

25. Vedomosť žalobcu o rozpočítaní zvyšných platieb zo dňa 24.7.2020 (500 eur), 10.8.2020 (500 eur) a 30.9.2020 (2 313,41 eur) súd nemal preukázanú, pričom na trovy exekúcie bola započítaná podľa vyúčtovania jednotlivých platieb iba suma 119,48 eur z úhrady dňa 24.7.2020, zvyšné úhrady boli započítané už len na nárok oprávnených. Rozdiel medzi žalovanou sumou, t.j. 5 246,52 eur a sumou, v ktorej časti súd považoval nárok za premlčaný, t.j. 5 127,04 eur, je 119,48 eur. Ani v tejto zvyšnej sume súd nepovažoval nárok žalobcu za dôvodný, pretože ak by aj tento nebol premlčaný (čo nebolo jednoznačne preukázané), súd sa stotožnil s názorom, že úrok z omeškania plní aj funkciu paušalizovanej náhrady škody za omeškanie s peňažným plnením. Z potvrdenia o vykonaní úhrady zo dňa 21.7.2021 mal súd preukázané, že tohto dňa bola žalobcovi zo strany žalovanej uhradená okrem sumy 18 000 eur aj suma 3 861 eur z titulu úrokov z omeškania. Touto úhradou bol preto pokrytý aj zvyšok nároku žalobcu vo výške 119,48 eur.

26. Námietku žalobcu, že vznesená námietka premlčania je v rozpore s dobrými mravmi, súd nepovažoval za dôvodnú. Súd sa stotožňuje s tvrdením právneho zástupcu žalobcu, že aj námietka premlčania ako výkon subjektívneho práva môže byť v rozpore s dobrými mravmi, a teda je možné ju posúdiť ako neplatnú, na druhej strane je však potrebné uviesť, že súdna prax dospela k záveru, že k takémuto posúdeniu môže dôjsť len vo výnimočných prípadoch, najmä ak ide o výkon práva, ktoré účastníkovi dáva priamo právny predpis (právo namietať premlčanie je nepochybne takýmto výkonom práva), pretože inštitút premlčania plní funkciu posilnenia právnej istoty účastníkov právneho vzťahu tým, že stimuláciou veriteľa k včasnému uplatneniu práva zabraňuje tomu, aby bol dlžník vystavený časovo neobmedzenú dobu donucujúcemu zákroku veriteľa a tým prispieva k právnej istote v právnych vzťahoch. V tomto smere súd poukazuje na názor vyslovený v rozhodnutiach NS ČR sp. zn. 25 Cdo 2648/2003 zo dňa 31.8.2004 a sp. zn. 25 Cdo 2905/99 zo dňa 28.11.2001, v ktorom tento súd vyslovil názor, že „ak by výkon práva namietať premlčanie uplatneného nároku bol len prostriedkom umožňujúcim poškodiť iného účastníka právneho vzťahu, zatiaľ čo dosiahnutie vlastného zmyslu a účelu sledovaného právnom normou by zostalo vedľajšie a z hľadiska konajúceho by bolo bez významu,

jednalo by sa tak síce o výkon práva, ktorý je formálne so zákonom v súlade, avšak išlo by o výraz zneužitia tohoto subjektívneho práva (označované rovnako ako šikana) na úkor druhého účastníka, a teda o výkon v rozpore s dobrými mravmi. O konanie vykazujúce znaky priameho úmyslu poškodiť druhého účastníka by však nebolo možné uvažovať z okolností a dôvodov, z ktorých je vznik uplatneného nároku vyvodzovaný, ale len z konkrétnych okolností, za ktorých bola námietka premlčania tohoto nároku uplatnená. Tieto okolnosti by pritom museli byť naplnené v natoľko výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do princípu právnej istoty, akým je odoprenie práva uplatniť námietku premlčania.“ Z uvedeného teda vyplýva, že pri posúdení rozporu námietky premlčania s dobrými mravmi sa výnimočnosť dôvodov musí vzťahovať na okolnosti jej uplatnenia, nie na okolnosti, z ktorých je vznik uplatneného nároku vyvodzovaný.

27. Žalobca bližšie nezdôvodnil, z akého dôvodu považuje vznesenú námietku premlčania za rozpornú s dobrými mravmi. Vyhodnotením vykonaného dokazovania súd nezistil žiadnu výnimočnú okolnosť, ktorá by sa mala vzťahovať na okolnosti jej uplatnenia, ktorá by odôvodňovala ju vyhodnotiť ako rozpornú s dobrými mravmi. Súd nemal preukázané a ani to žalobca netvrdil, že by žalovaný postupoval voči nemu šikanózne a pod. Skutočnosť, že žalovaná plnila žalobcovi až na základe právoplatných rozhodnutí súdov a dovtedy plniť odmietala, nezakladá takúto výnimočnú okolnosť a už vôbec nejde o okolnosť, ktorá by sa mala vzťahovať na okolnosti jej uplatnenia. Súd po vyhodnotení vznesenej námietky premlčania preto dospel k záveru, že táto je riadnou obranou žalovanej smerujúcou k meritu veci a nejde len o prostriedok na poškodenie žalobcu, ktorého hlavným sledovaným cieľom je šikana žalobcu (aj keď samozrejme akceptácia vznesenej námietky premlčania má nepriaznivý následok pre druhú stranu, čo je však spojené s týmto inštitútom a samo osebe nemôže byť posúdené ako rozpor s dobrými mravmi).

28. Záverom teda súd uvádza, že aj keď sa súd stotožnil s názorom vyslovenom súdom prvej inštancie v konaní sp. zn. 6C/68/2017 o tom, že v danom prípade sú splnené všetky podmienky náhrady škody (spočívajúcej vo vymožených trovách exekúcie a trovách oprávnených v exekučnom konaní, ktoré žalobca musel v exekúcii uhradiť, aj keď istinu vymáhanú v exekučnom konaní mala uhradiť žalovaná z povinného zmluvného poistenia), ale vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa dôvodnosti vznesenej námietky premlčania v podstatnej časti a potreby zohľadnenia aj uhradených úrokov z omeškania, súd žalobu zamietol.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaná bola úspešná v celom rozsahu, keďže žaloba bola zamietnutá, teda má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z.